

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4216/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат у ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9669/19 од 18.12.2019. године, у седници већа од 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9669/19 од 18.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7005/19 од 08.10.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених пензија исплати износ од 43.159,15 динара за период од децембра 2013. године до 25. јануара 2015. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом како је наведено у изреци; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева преко досуђених до тражених износа за период од децембра 2013. године до 21. јануара 2015. године; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 75.626,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Одлучујући о жалбама парничних странака Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 9669/19 од 18.12.2019. године преиначио првостепену пресуду у трећем ставу изреке тако што је обавезао туженог да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђене трошкове поступка од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу је потврдио првостепену пресуду и одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих разлога прописаних чланом 407. ЗПП, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепеним пресудама одбијен је део тужбеног захтева на име исплате неисплаћене пензије у периоду од децембра 2013. године до 21. јануара 2015. године због извршених исплата основне пензије по прописима међународне администрације на подручју Косова и Метохије. По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца, са циљем да се на тај начин уједначи судска пракса. Према закључку усвојеном на седници грађанског одељења Врховног касационог суда од 25.06.2017. године у споровима ради накнаде материјалне штете због неисплате пензије лицима са територије Косова и Метохије узима се у обзир (умањује) новачни износ који је тужилац примио од стране Међународне администрације (UNMIK). Овај закључак Врховни касациони суд донео је у вршењу надлежности предвиђене чланом 31. Закона о уређењу судова, ради обезбеђивања јединствене судске примене права и једнакости странака у судским поступцима. Побийана другостепена пресуда, у делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев за накнаду штете настале неплаћањем пензије у периоду од децембра 2013. године до 21. јануара 2015. године је у складу са означеним закључком и општеприхваћеним правилом одштетног права да накнада штете не може бити већа од настале штете. Исплате извршене по прописима које је донела Међународна администрација Косова и Метохије (без обзира да ли се ради о основној пензији или некој другој врсти накнаде), представљају обештећење за штету насталу неисплаћивањем пензије која је тужиоцу призната решењем туженог.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предвиђени чланом 404. ставом 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побийеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници је тужба ради накнаде штете поднета 26.12.2016. године. Вредност предмета спора побийаног дела износи 224.190,50 динара.

Како вредност предмета спора побийаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић